

et Par Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, maa jeg gøre en Indsigelse. Naar det ærede Medlem udtalte, at den private og den militære Sømand ere ligeberettigede og staa lige i Konkurrencen, vil jeg dertil sige, at de staa ikke lige i Konkurrencen. For det første kan Marineofficeren ikke føre Skibe, undtagen han faar Tilladelse til det fra Marineministeren — det er sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds. Men dernæst bekoster Staten Marineofficerernes Uddannelse, hvorimod den private Sømand selv maa betale for sin Uddannelse, og endelig kan Marineofficeren, naar han faar Orlov til at føre Handelsskib, under visse Forudsætninger beholde sin Gage, saa at han baade faar Løn af Staten og af det private Rederi. Den private Sømand staar altsaa her ikke lige i Konkurrencen med Marineofficeren, idet han kun kan faa den Løn, som det private Rederi vil give ham. Naar det endvidere er blevet udtalt, at Handelsmarinen i sit Andragende har været noget haard — for at udtrykke mig lidt mildt — over for Marineofficererne, maa jeg paa den anden Side hævde, at Udtalelserne i Dag fra de ærede Marineofficerer ogsaa have været haarde over for Handelsmarinen, saa de have nu fuldstændig faaet Lejlighed til at gøre Retorsion. Jeg mener derfor, at man nok kan lade det gaa lige op, og de vedkommende bør se at komme saa godt ud af det som muligt med hinanden i Fremtiden. — Maa jeg saa gøre nogle Bemærkninger over for den højtærede Marineminister, idet jeg paaskønner de imødekommende Udtalelser, som fremkom fra ham. Han udtalte, at hvis han havde vidst, at der vilde rejse sig en saadan Storm mod, at de tre Officerer fik Orlov til at føre de tre Skibe for det nydannede Selskab, vilde han have indskrænket sig til kun at give een Orlov. Det er en Udtalelse, som jeg paaskønner. Jeg paaskønner, at den højtærede Minister saa fuldt ud vil tage Hensyn til, hvad der kommer fra den private Sømands Side. Naar den højtærede Minister udtalte det Ønske, at dette Forhold ikke for Fremtiden maatte give Anledning til Misfornøjelse, og sagde, at han for Fremtiden vilde være sparsom med at give Orlov, haaber jeg, at dette Andragendes Henvisning til Ministeren skal medvirke til, at Ministeren i Gerning vil vise, at han vil være sparsom med at give Orlov. — Der var et Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Minister, og som jeg ikke har faaet Svar paa. Jeg ved, at

der fra alle Sider her i Salen ønskes Svar derpaa. Det er det Spørgsmaal, om de Marineofficerer, som have faaet Orlov, opbære Lønning af Statskassen eller ej? — Hermed skal jeg slutte, og jeg haaber, at jeg ikke skal have nødig at tage Ordet oftere. Jeg anbefaler at stemme for Andragendets Henvisning til Marineministeren.

Marineministeren (Ravn): Dette Spørgsmaal besvarede jeg derhen, at jeg nævned, at jeg har benyttet Søværnslovens § 49, hvor der staar: „Befalingsmænd kunne erholde Orlov i indtil 12 Maaneder med Bibehold af deres Lønning, for saa vidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørge uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Flaaden.“ Det er det første Punktum og er den almindelige Bestemmelse. Saa staar der endvidere: „Kun hvor Omstændighederne særlig tale derfor og saaledes navnlig, naar Officerer for deres militære Uddannelses Skyld opholde sig uden for Landet, kan en længere Orlov tilstaas paa samme Vilkaar.“ Denne Bestemmelse er benyttet her og er oftere bleven benyttet. Der staar jo ikke, at Bestemmelsen *udelukkende* kan anvendes, naar det er i militære Øjemed, at de paagældende Officerer opholde sig uden for Landet. Dette kan jo nemlig egentlig ikke siges at være Tilfældet her. Men man har ogsaa benyttet denne Bestemmelse, hvor man mente, at Opholdet i fremmed Land kunde skaffe en Officer Uddannelse i andre Retninger, som ere lige saa vigtige for ham som hans militære Uddannelse, navnlig ogsaa Uddannelsen som praktisk Sømand. Dette er det Svar, jeg gav, og der var vist flere, som hørte det. Jeg mener ogsaa, at dette i Virkeligheden har været Meningen med § 49. Der staar ikke, at Opholdet uden for Landet udelukkende skal være i militære Øjemed, der staar *navnlig*, hvorved man særlig har tænkt paa, at vedkommende kan være i fremmed Krigstjeneste.

S. Bojesen: Jeg vil blot gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, som udtalte, at jeg skulde have sagt noget om, at Marineofficererne vare bedre kvalificerede til at være Skibsførere end Koffardiofficererne. Det har jeg aldrig sagt, for jeg har aldrig tænkt det. Det er altsaa en Misforstaaelse af den ærede Ordfører. — Det andet, jeg vil sige, er, at naar jeg brugte Ordet „ligeberettigede“ for de to Kategorier af Officerer, har jeg dermed ment lige faglig kvalificerede og som saa-